

[Jimmy Stahr]

mokrat kunne gå med i det uden at komme i konflikt med mit forhold til EF's kulturpolitik. Her er i virkeligheden tale om at gøre noget, der skal bredes ud over hele Europa og for øvrigt gå til alle andre steder i verden.

Så vil jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at selvfølgelig alt, hvad vi taler om i dag, er vel noget, der forudsætter gensidighed, men vi er af gode grunde her nødt til at tale om, hvad vi vil gøre den ene vej. Så regner jeg da med, at vi får noget den anden vej. Jeg har i hvert fald ikke nogen hoven indstilling over for østeuropæisk kultur. Jeg tror, at vi ikke vil blive befrugtet af den i samme grad, som vi går ud med vores.

Formanden:

Så er vi tilbage til ordførerrækken. Fru Eva Møller.

Eva Møller (KF):

Også jeg vil gerne indlede med at takke kulturministeren for redegørelsen, som jeg ligesom hr. Jimmy Stahr har læst med interesse. Det, der har glædet mig at læse i redegørelsen fra kulturministeren, er, at vi her fik et eksempel på, at internationalt samarbejde er andet end forsvars- og sikkerhedspolitik, er andet end økonomisk politik og eksportpolitik, at det handler om andet end udveksling af ny teknologi eller måske hindring af udveksling af ny teknologi, fordi man endelig vil beholde tingene for sig selv. Jeg synes, det er rart, at vi ved gennemlæsning af redegørelsen kunne se, at der også i vort samarbejde med udlandet var en humanistisk eller, om man vil, en kulturel dimension og ikke blot allé disse meget behårde teknologiske ting, som vi er så tilbøjelige til altid at synes er det vigtigste og det første, vi skal have med os, når vi begynder at tale om et samarbejde med udlandet.

Hvis man nu endelig synes, at det er det vigtigste, skal jeg da ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi også udmærket ved – det kan da måske så være baggrunden for, at en række mennesker synes, at kultursamarbejde med udlandet er så væsentligt – at dette, at man har et fornuftigt kultursamarbejde med udlandet, i en lang række tilfælde også smitter af på den politik, der i øvrigt kan føres. Hvis vi havde et godt og fornuftigt kulturelt samarbejde med udlandet, var der måske en lang række af de øvrige tiltag, der var ganske unødvendige. Det kunne

godt være, at forsvars- og sikkerhedspolitikken og den internationale spænding kunne mindskes noget, hvis vi havde en langt bedre kulturel forståelse af hinanden. Vi havde måske også mulighed for flere eksportmarkeder, både den ene og den anden vej, hvis vi kendte mere til hinandens kultur, og vidste, hvad det var for nogen knapper der skulle trykkes på, hvordan man skulle forhandle, og i øvrigt hvilke varer man nemt kunne sælge – rent bortset fra at et kulturelt fremstød også i mange tilfælde følges op af eksportmæssige fremstød. Derfor synes jeg, det er godt, at vi får fokuseret på det hele.

Jeg synes også, at man i den sammenhæng skal mærke sig, at det ikke blot er en tendens, der måske gør sig gældende her i Danmark. Vi har set i de sidste par år, at vi ved CSCE-forhandlingerne har fået opprioriteret den humanitære del, menneskeretsdelen, af det og vigtigheden af, at man f.eks. har fri kommunikation og lignende tværs over landegrænserne. Det synes jeg at vi skal glæde os over.

Debatten her har vi vel i en vis forstand taget en lille smule hul på den 9. januar, hvor vi havde de to beslutningsforslag, B 45 og B 46, om kultur- og uddannelses-Eureka'erne. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved den debat, at det for Det Konservative Folkeparti var vigtigt og ønskeligt, at vi fortsat satsede meget bredt på valget af de organisationer, gennem hvilke vi formidlede kultursamarbejdet med udlandet.

Jeg talte dengang om, at der var såvel en nordisk dimension som en Europarådsdimension – at der var bilaterale aftaler og særlige aftaler med udviklingslandene og endelig EF-delen. Jeg vil da gerne igen i dag sige, at det er for os væsentligt, at vi satses på alle disse områder, at vi ikke overlader det kulturelle samarbejde til en enkelt organisation.

Det tror jeg hverken vi som nation eller kulturen kan være tjent med. I det nordiske samarbejde er de ting, der har båret frugt, bl.a. Nordplus og Den Nordiske Filmfond. Endvidere er der et fortsat arbejde på, at vi kan få – skal vi sige et kulturelt hjemmemarked inden for Norden, og det mener jeg vi skal fortsætte med.

Styringsgruppen for Nordisk Kulturinformation i Udlandet har taget en lang række initiativer, som har vist, som også hr. Jimmy Stahr fremhævede, at vi var langt stærkere, når vi